

KIRKEBLAD

FOR DOVER - ALLING - TULSTRUP SOGNE

17. ÅRGANG NR. 3

JUNI 2015

”SÅ KYS DET NU DET SATANS LIV!”

PRÆDIKEN VED KONFIRMATIONERNE 2015

Af sognepræst
Erik Bredmose

Da jeg var dreng opholdt børn og unge sig meget udendørs. Det skyldtes bl.a., at de fleste dengang boede i lejligheder, hvor der ikke var så meget plads, som I unge er vant til det nu om stunder, og det skyldtes også, at det var længe før com-

puterens og mobiltelefonens tidsalder, så vi var simpelthen sammen om andre ting, end unge er det i dag.

I Esbjerg, hvor jeg boede dengang, spillede vi i fritiden en masse fodbold på skolens boldbaner. Banen var ganske vist spærret af med et hegn, men der var altid hul i hegnet, så det var nemt at komme ind et eller andet sted.

SOM DRENG BYGGEDE JEG HULER

Vi byggede også huler. Jeg husker specielt et hulebyggeri ret godt. Vi var fire drenge, der i en periode hver dag efter skole cyklede ud i et sumpe-område uden for Esbjerg, og ude midt i sumpen var der lidt fast grund og et træ, og det var her hulen blev bygget. Da der ikke var så meget byggematerialer lige der, hvor hulen skulle ligge, måtte vi ud og finde grene og andre byggematerialer langt fra stedet, for så at bære det til hulestedet ved at hoppe fra tue til tue igennem sumpen.

Vi var fuldstændig opslugte af byggerier, og i den uge eller to, hvor det stod på, var vi meget hemmelighedsfulde i skolen, for hulen var vores hemmelige sted, som ingen andre skulle kende.

Endelig en dag var vi færdige med hulebyggeriet, og så sad vi der inde i hulen og så på hinanden....

Ja, og så var den historie i virkeligheden slut, for da hulen var færdig, da var magien væk, da var den ikke interessant længere. Det var slet ikke hulen i sig selv, der var sagen, men derimod arbejdet med at få den

lavet. Vi kæmpede og knoklede og fantaserede og fik ideer og havde det fantastisk, da vi var i gang med byggeriet, men den færdige hule kunne vi i grunden slet ikke bruge til noget.

Siden som voksen har jeg ofte oplevet noget lignende. Jeg har set, hvordan også min søn har bygget huler, da han var mindre, og her gik det på nøjagtig samme måde. Straks hulen var færdig, mistede den sin betydning også for ham og hans kammerater.

Tilsvarende har mange forældre sikkert oplevet, hvad vi også oplevede hjemme hos os, at vi anskaffede et legehuse til børnene. En dag stod det fiks og færdigt i haven lige til at lege i. Men hvad skete der? Det blev stort set aldrig brugt til det, vi voksne havde forestillet os. Børnene brugte det i stedet til at kravle rundt på, og da det var ret højt, sad de meget tit oppe på taget og hujede, og havde et dejligt overblik deroppefra.

Det fiks og færdig hus sagde dem ikke rigtig noget.

VI ER ALTID UNDERVEJS

Jeg synes i grunden det er et godt billede på vores liv, som

det er. For er det ikke sådan livet er, at vi altid er undervejs? Vi lever vores liv, og vi sætter os nogle mål, og vi ser måske også med tilfredshed på det, når vi når disse mål, men aldrig så snart vi har nået dem, så er vi på vej videre. Menneskelivet er aldrig noget færdigt og fuldendt.

Det samme gælder jo for voksenlivet. Vi voksne kan ofte drømme om at erhverve os et eller andet og forestille os, at vores lykke vil være gjort, når vi har fået, det vi drømte om. Det kan være en bil, et hus, et nyt køkken eller badeværelse, en ny udestue eller et vildmarksbad eller Ja, hvad som helst, og når vi så har fået, hvad vi drømte om, og glædet os over det en tid, så oplever vi ofte, at selvom det er rart og dejligt med den nye anskaffelse, så var det heller ikke her den store lykke lå gemt, og vi drømmer videre og lægger nye planer.

LYKKEN – OG DET GODE LIV

Men hvad vi end gør, så erfarer vi som tiden går, at lykken ikke ligger i de materielle ting, selvom de kan være nok så rare og

bekvemme at have. Lykken og det gode liv ligger ikke i de ting, vi kan købe. Lykken er ikke noget, der kan anskaffes som andre forbrugsgoder. Og livet som sådan er ikke et projekt, der har et bestemt endemål eller en bestemt løsning

Det gode liv bliver derimod til i samspillet med de mennesker, vi omgiver os med. Og livet sammen med andre er jo noget, der aldrig bliver færdigt. Det er altid i bevægelse, altid på vej, altid under forandring.

IKKE RASTLØS SELVUDVIKLING

Og det her handler vel at mærke ikke om, at vi absolut skal udvikle os, og at alting ustandseligt *skal* være på vej et andet sted hen. Det handler *ikke* om at programsætte udvikling og vækst og forandring, sådan som mange tendenser i tiden så gerne vil det. Sådan noget skaber bare stress og bekymringer og alt muligt andet ufordelagtigt som nutidens mennesker meget tit lider under i en verden, hvor alt og alle er så frygteligt bange for at gå i stå og sakke bagud, og hvor vi skal være åh så forandringsparate.

Nej, det handler såmænd blot

om at hengive sig til livet som det er, og her i dette ganske almindelige forhåndenværende liv er vi altid på vej, og vi lever sammen med andre mennesker, der også er på vej i deres liv.

GIV LIVET EN KRAMMER

Der er en der har sagt, at ”livet ikke er et projekt, der skal lykkes. Det er en gåde, man skal lære at leve med.”

Dermed være jo sagt, at vi ikke skal forvente den store afklaring og forklarelse engang, når vi har nået vort livs mål. Nej, livets åbenhed og foranderlighed og uforklarlighed forbliver uanset, hvad vi end gør.

Og sådan er det, fordi livet er så meget større end os og vores afmægtige forsøg på at beherske det.

Kan vi ikke bemestre vort liv, så kan og skal vi i stedet give os hen til det – hengive os til det. Være til stede i det, og tage vort ansvar på os i det.

Vi kunne også sige med musikeren Steffen Brandt fra musikgruppen TV2: ”Så kys det nu det satans liv”.

Heri ligger jo noget af det samme, at livet på godt og ondt, i

modgang og medgang, i sorg og glæde er vores vilkår, og som sådan kan vi ligeså godt give det en stor krammer – kaste vores kærlighed på det, og så leve det – i lyst og i nød. Paradiset er kun noget, der findes i vores forestilling om det, det findes ikke i virkelighedens verden.

VORHERRE VISER OS LIVETS MENING

Det at være menneske er at være på vej. Det er at leve livet sammen med de mennesker, man er sat iblandt.

Den kristendom som det jo handler om her i kirken, den er helt i overensstemmelse hermed.

Hvis vi ser på ham der er hovedpersonen i kristendommen, ham det hele handler om, Jesus Kristus, så levede han sit liv på samme måde. Målet for ham var de mennesker, han var sammen med, og de mennesker han mødte på sin vej. Han stoppede altid op, når et menneske havde brug for ham. Han kunne ikke gå forbi – simpelthen fordi livet for ham lå i at leve for andre.

Han fortalte os mennesker, hvad vi skal her i livet. Vi har både en opgave og et mål, og det ligger alt sammen i dette: du

skal elske din næste som dig selv.

Ingen kan komme og påstå, at livet er meningsløst og ligegyldigt, for der er en mening med vores liv, og vi har en opgave: du skal elske din næste.

DU FÅR INGEN

FACITLISTE TIL LIVET

Og her er der så måske nogen, der sidder og sukker: ja, ja, så er vi der igen. Nu skal vi igen piskes og plages med alt det vi skal og ikke må.

Men sådan er det netop ikke i kristendommen, for her er der kun én ting, du skal, og det er at elske Herren din Gud og din næste som dig selv. Men du får ikke en facitliste med dig herfra, der pinder det ud for dig, hvad du skal gøre. Du får kun at vide, at du skal, og så er det op til dig selv at finde ud af, hvordan du lever op til det krav og hvad du skal gøre.

Sådan må det naturligvis være, fordi kristendommen handler om og taler ind i det liv, hvor vi altid er på vej sammen med vores medmennesker.

Vores liv kan jo ikke lægges fast i en eviggyldig lov; det folder sig tværtimod ud alt imens det leves, og derfor må vores

opfyldelse af kærlighedsbudet tage form efter det.

Det betyder så også, at meningen med livet ikke findes som en fast størrelse, så man ville kunne sige: meningen med livet, det er sådan og sådan.

Nej, meningen med livet finder du alt imens du lever det. Meningen med dit liv sidder, står eller går ved din side i dag og til hver en tid.

VORHERRE HOLDER AF DIG, SOM DU ER

Men den Jesus, der holder os fast på, hvad livet gælder om, han sagde også noget mere. Han sagde nemlig, at han holder af dig nøjagtig, som du er – også selv om du ikke synes du er ret god til det med at elske din næste, også selvom du måske i det hele taget går rundt og synes, du ikke er god nok.

Her i kirken er det er grundbudskab, at du ikke behøver koncentrere dig om at blive god nok, for det er du. Og når du så ikke længere behøver at bruge alle kræfterne på dig selv og dine egne sager, så får du hænderne frie til at være noget for din næste.

AMEN!

TILLYKKE TIL ÅRETS KONFIRMANDER

Tulstrup kirke Bededag d. 1. maj

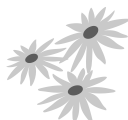

Foto: www.ry-foto.dk

*Bagerste række fra venstre: Sognepræst Erik Bredmose,
Nicolai Ekkelund Pedersen - Vanessa Enevoldsen Gnoni -
Magnus Haubro Jensen - Isabella Normann Rasmussen -
Marius Emil Kaspersen Kühle - Sofie Amalie Plougmann Mortensen
- Tobias Nielsen*

*I midten fra venstre: William Legard Grønfeldt -
Frida Linnea Berggreen Ramsing - Mads Storm Randrup*

*Forreste række fra venstre: Lærke Bøg Christoffersen -
Charlotte Vibe Trige Bojsen - Mateo Lejbølle Mygind -
Alberte Thuun-Petersen - Rikke Lund Pape Møller*

TILLYKKE TIL ÅRETS KONFIRMANDER

Dover kirke søndag d. 3. maj

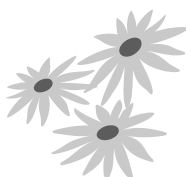

Foto: www.ry-foto.dk

*Bagerste række fra venstre: Sognepræst Erik Bredmose,
Christian Byskov Holm - Anna Guldager Lundgaard -
Camilla Rohde Højgaard - Sylvester Hassager Petersen*

*I midten fra venstre: Peter Munch Dissing - Maudo Kajali Madsen -
Emil Yde Wenneberg*

*Forrest række fra venstre: Marie Guldager Lundgaard Hansen -
Freja Sille Mikkelsen*

”KIRKEKAFFE” I TYSKLAND

Af Jonna og Mogens Jensen,
Jaungyde

Vi var sidste sommer til et arrangement i Witzenhausen i Tyskland.

Da vi havde hørt man kunne få kirkekafe i en nærliggende by, tog vi af sted en dag tidligere. Byen vi tilbragte den ekstra dag i, er Hann Münden lige nord for Kassel. En skøn middelalderby, grundlagt i 1155 og som stadig har en bykerne på over 700 bindingsværkshuse.

Når man går gennem byen og beundrer de meget velbevarede huse med inskriptioner, karnapper, historiske døre og portaler, føler man sig hensat i tiden. Gamle skæve huse med et fantastisk forretningsliv og en summen af mennesker gav en helt speciel atmosfære.

I Danmark tales der ofte om, hvad man skal gøre med tomme kirker. Dét problem har man

løst på en kreativ måde i Hann Münden.

Bernd Demandt som driver Hotel Aegidienhof, kom i bekneb for plads i det lille hotel og manglede et sted, hvor gæsterne kunne spise morgenmad. Hotellet er lavet i en almindelig beboelsesejendom, så ingen værelser er ens. Overfor hotellet stod kirken tom.... lukket og slukket. Pladsen kunne han godt bruge, passede i hotellets utraditionelle stil og den var dejlig tæt på hotellet, så han købte kirken for 1 Euro!

I løbet af 8 uger var diverse tilfaldelser og papirer på plads og kirken samtidig omdannet til dét der i dag hedder Cafe Aegidius. Den åbnede første maj 2010 og blev på kort tid også et yndet mødested for de lokale.

Cafeen var også brugt som galleri, så der hang og stod fine billeder rundt i hele rummet.

Vi skulle selvfølgelig ind og prøve denne form for kirkekaffe og det kan klart anbefales. En sjov fornemmelse at sidde i en tidligere kirke og lade øjne og sanser gå på opdagelse i den nye indretning.

En indretning der har genbrugt en stor del af kirkens tidligere inventar. Der var en lind strøm af gæster, så nu var det uden problemer at få folk i ”kirke”.

Vi giver hermed ideen videre.... da området er et dejligt udflugtsmål.

FRILUFTSGUDSTJENESTE PÅ HIMMELBJERGET

søndag den 30. august kl. 11.00

fællesarrangement for sognene i Ry-området
Ry, Gl. Rye, Låsby, Dover, Alling og Tulstrup

Musik: ”Shades of Blue”

KIRKEHØJSKOLE I EFTERÅRET 2015

for *Ry, Dover, Alling, Tulstrup, Låsby og Gl. Rye* sogne

I efteråret 2015 indbyder sognene i Ry-området igen til fælles kirkehøjskole!

5 spændende nye foredrag, hvor vi flytter blikket fra Martin Luther til nutiden: Hvad vil det egentlig sige at være evangelisk-luthersk i dag? Hvordan er arven fra Luther blevet forvaltet? Findes der en særlig luthersk måde at bygge og indrette kirker på? Og hvad med salmesangen, som var Luthers stærke bidrag til gudstjenestefornyelse? Hvordan har den det og hvad er en moderne luthersk salme?

Alle interesserede er velkomne! Der kræves ingen særlige forudsætninger, ud over lysten til at blive klogere og måske bidrage til debatten!

Man kan deltage i hele rækken - eller enkelte foredrag - det er tilrettelagt, så begge dele er muligt.

Program:

Fredag den 2.10 i Ry sognehus: Sognepræst i Tilst *Kjeld Slot Nielsen*: **Den tunge arv**. Indledningsforedrag

Fredag den 9.10 i Tulstrup Præstegård: Rektor for Folkekirken's Uddannelses- og Videnscenter *Hans Vium Mikkelsen*: **Liv og konsekvens. Om Dietrich Bonhoeffer** – en af det 20. århundredes mest markante teologer.

Fredag den 23.10 i Skt. Søren's hus, Gl. Rye: Lektor FUV *Benny Grey Schuster*: **Kan Gud ikke lide jernbeton?** En historie om moderne dansk kirkebyggeri i internationalt perspektiv

Fredag den 30.10 i Låsby Sognehus: Sognepræst *Erik Kelstrup*, Ormslev: **Eberhard Jüngel. En luthersk teolog på nutidens præmisser**

Fredag den 6.11 i Ry Sognehus: *Sognepræsterne* i og omkring Ry og organist *Ingrid Bartholin*: **Nu fryde sig hver kristenmand... en formiddag med sang!**

Alle gange fra kl. 9 – 12

HENRIK WIGH-POULSEN **NY BISKOP I AARHUS STIFT**

Så fik vi valgt en ny biskop her i stiftet, hvor vi hører til. Det blev *Henrik Wigh-Poulsen*, der kommer fra en stilling som domprovst i Odense.

En biskop vælges af alle stiftets menighedsrådsmedlemmer og præster, og *Henrik Wigh-Poulsen* fik 1258 af de 2043 afgivne stemmer. Modkandidaten *Jens Maibom Pedersen* fik 761 stemmer.

Henrik Wigh-Poulsen tiltræder som biskop 1. sept. 1915 og afløser biskop *Kjeld Holm*, der har siddet i embedet siden maj 1994.

Herfra skal der lyde et tillykke til *Henrik Wigh-Poulsen*. Vi glæder os til samarbejdet.

Erik Bredmose

PS: Vil du gerne vide mere om vores nye biskop, så klik ind på hans hjemmeside: <http://aarhusbiskop.dk/>

DOVER-ALLING-TULSTRUP **SOGNE**

Sognepræst:

Erik Bredmose Simonsen,
Præstebakken 11, 8680 Ry.
Tlf. 86 89 14 17
e-mail: ebs@km.dk

Fælles kirkekontor **for kirkerne i Ry-området**

Kirkeseekretær
Mette Lai
Tlf. 86 89 13 50
e-mail: Metla@km.dk

Åbningstider:
mandag - tirsdag - onsdag: kl. 9-12
torsdag: kl. 16-18

Organist:

Tyt Kirkeby,
tlf.: 86 89 19 20

Kirkesanger:

Anders Bloch,
tlf.: 28 51 30 58

KIRKEBLADSREDAKTIONEN

Kirsten Lund, (ansv.), Tulstrup,
tlf.: 86 89 09 19
e-mail: kirsten.lund@fiberpost.dk

Erna Andersen, Dover
tlf.: 86 57 72 06
e-mail: es.skovgaard@gmail.com

Kirkebladet udkommer 4 gange
årligt : marts.- juni - sept.- dec.
Tryk: Kamark Grafisk A/S
tlf. 86 81 14 99

GUDSTJENESTER

	<i>DOVER</i>	<i>ALLING</i>	<i>TULSTRUP</i>
7. juni, 1. søndag eft. trinitatis			9.30 Dorthe G. Larsen
14. juni, 2. søndag eft. trinitatis	11.00	9.30	
21. juni, 3. søndag eft. trinitatis			10.30
28. juni, 4. søndag eft. trinitatis	9.30	11.00	
5. juli, 5. søndag eft. trinitatis	11.00		
12. juli, 6. søndag eft. trinitatis			11.00
19. juli, 7. søndag eft. trinitatis		9.30 J. Hanneslund	
26. juli, 8. søndag eft. trinitatis	9.30 Christina Kousholt		
2. august, 9. søndag eft. trinitatis			9.30 Iben J. Thomsen
9. august, 10. søn. eft. trinitatis		9.30 Dorthe G. Larsen	
16. august, 11. søn. eft. trinitatis	11.00		9.30
23. august, 12. søn. eft. trinitatis		9.30	11.00
30. august, 13. søn. eft. trinitatis	11.00: Gudstjeneste på Himmelbjerget		
6. september, 14. søn. eft. trinitatis	9.30	11.00	
13. september, 15. søn. eft. trinitatis		14.00 Høstgudstjeneste	
20. september, 16. søn. eft. trinitatis	14.00 Høstgudstjeneste		10.30 Høstgudstjeneste